

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/74/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4622010176
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4622010176.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD., v trestnej vec obžalovaného P. W., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného P. W. proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany z 08.09.2022, sp. zn. 2T/42/2022, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre 8. decembra 2022 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku s a odvolanie obžalovaného P. W. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Topoľčany, konajúci samosudkyňou (ďalej len „súd prvého stupňa“), rozsudkom z 08.09.2022 sp. zn. 2T/42/2022 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) uznal obžalovaného P. W. (ďalej len „obžalovaný“) vinným zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že: dňa 14.07.2020 v čase o 15.42 hod. viedol motorové vozidlo továrskej značky W. T., evidenčné číslo X červenej tmavej metalízy v obci I. na ceste II/499, kde bol zastavený a kontrolovaný policajtom Oddelenia výkonu služby Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Topoľčanoch, kde bolo zistené, že vozidlo viedol v čase, keď mal takúto činnosť zakázanú rozsudkom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 1T/89/2018 zo dňa 02.06.2020, právoplatným a vykonateľným dňa 18.06.2020, na dobu 16 mesiacov.

Za tento prečin uložil súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom obžalovanému podľa § 348 odsek 1 Trestného zákona, za nezistenej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona, nezistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona, s použitím § 56 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona a § 57 odsek 1 Trestného zákona, peňažný trest v sume 180 (stoosemdesiat) eur. Podľa § 57 odsek 2 Trestného zákona vymožená suma peňažného trestu pripadá štátu a podľa § 57 odsek 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon tohto trestu mohol byť úmyselne zmarený, súd prvého stupňa ustanovil obžalovanému náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace. Zároveň podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 2 (dva) roky.

Proti tomuto rozsudku, podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný, ktorý v písomnom odôvodnení uviedol, že ľutuje, čo spáchal a túto svoju ľútosť prejavuje počas celého konania, nespochybňuje rozsudok vo veci uznania ho vinným. Uviedol, že to, čo sa stalo jeho priateľke pri vedení vozidla nežičí nikomu, náhle zbledla, potila sa, triasla sa, nevedela rozprávať, tak jej ako spolujazdec prikázal vozidlo ihneď zastaviť, pričom mu povedala, že ako osoba chorá na cukrovku, pravdepodobne dostala diabetický šok a potrebuje kľud, tekutinu a užiť liek. Vedel, že nemôže viesť vozidlo, napriek tomu si sadol za volant a vozidlo odšoféroval do obce I. (cca 1,5 km), kde ho na bezpečnom mieste odstaviť a začal priateľku ošetrovať, policajti k nemu prišli, keď už vozidlo stálo a oznámili mu, že prekročil rýchlosť o cca 2 km, následne urobili povinné úkony. Poukázal na inštitút krajnej núdze, i keď nie je právnik, ale situácia, ktorá

sa stala a jej riešenie z jeho strany, ak nie je krajnou núdzou, tak je iste situácia blízka krajnej núdzi a myslí, že by súd na túto okolnosť mohol a mal prihliadnuť.

Záverom uviedol, že sa odvoláva z vyššie uvedených dôvodov proti rozsudku v časti „zákaz činnosti“ a žiada ho zrušiť, prípadne skrátiť na čo možno najnižšiu úroveň.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že na dôvodoch odvolania uvedených v písomnom odvolaní v plnom rozsahu zotrváva, je tam napísané všetko. Podotkol, že vodičské oprávnenie potrebuje zo zdravotných dôvodov, nakoľko sa mu prudko zhoršuje zdravotný stav a má problémy s chôdzou. V konečnom návrhu uviedol, že má pocit, že peňažný trest, ktorý mu bol uložený súdom je postačujúci.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu odvolanie obžalovaného nepovažoval za dôvodné. Mal za to, že ukladanie trestu zákazu činnosti za nerešpektovanie uloženej sankcie zákazu činnosti v podstate na samej dolnej hranici zákonnej dolnej sadzby nie je možné považovať za neprimerane prísne, a preto navrhol odvolanie obžalovaného, ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku.

Odvolací súd, ktorému súd prvého stupňa predložil prejednávajúcu vec na rozhodnutie, plnením svojej, z ustanovenia § 317 odsek 1 Trestného poriadku mu vyplývajúcej prieskumnej povinnosti preskúmal výrok o treste zákazu činnosti, proti ktorému odvolanie obžalovaného smerovalo.

Plnením tejto svojej prieskumnej povinnosti odvolací súd predovšetkým zistil, že už orgánmi činnými v trestnom konaní bol v prejednávanej veci zadovážený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 119 odsek 1 písmeno a/ až písmeno d/ Trestného poriadku, a ktoré súd prvého stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie o vine obžalovaného a o uloženom mu treste.

Súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní postupoval v zmysle § 257 odsek 8 Trestného poriadku a pri vykonávaní dôkazov súvisiacich s výrokom o trestoch, postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, ako i ďalších ustanovení upravujúcich spôsob vykonávania dôkazov v trestnom konaní, pričom sa nedopustil žiadnych podstatných chýb, ktoré by odôvodňovali zrušenie napadnutého rozsudku v zmysle § 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku.

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie primerane odôvodnil tak, ako mu to ukladajú príslušné ustanovenia Trestného poriadku, keď uviedol, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonávaných dôkazov, stručne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy oprel skutkové zistenia. Z odôvodnenia rozsudku je totiž zrejmé, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval pri posudzovaní jeho konania o otázke viny a pri ukladaní trestov, s ktorým sa krajský súd v plnom rozsahu stotožňuje, a na ktoré poukazuje.

Krajský súd, ako súd odvolací, rovnako ako súd prvého stupňa, mal za nepochybne preukázané, že obžalovaný sa skutku popísaného vo výroku napadnutého rozsudku dopustil a medzi konaním obžalovaného a vzniknutým následkom existuje príčinná súvislosť. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa o preukázaní zavinenia obžalovaného, poukazujúc na výpoveď obžalovaného, ako i svedkov a taktiež i na listinné dôkazy.

Súd prvého stupňa nepochybil, keď konanie obžalovaného právne kvalifikoval ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona a to z dôvodov uvedených v právnej vete napadnutého rozsudku a v napadnutom rozsudku náležite odôvodnil tak skutkové zistenia, ako i právnu kvalifikáciu konania obžalovaného a odvolací súd, ktorý dospel k rovnakým vecným a právnym záverom, preto v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, ktoré si v plnom rozsahu osvojil.

Námietky obžalovaného, že i keď nespochybňuje rozsudok vo veci uznania ho vinným, súd mal a mohol na okolnosť, že vozidlo odšoféroval do obce I. (cca 1,5 km) prihliadnuť ako na konanie v krajnej núdzi, keďže situácia bola iste blízka krajnej núdzi, odvolací súd považuje za irelevantné, keďže ani odvolací súd, tak ako súd prvého stupňa, nezistil žiadne okolnosti prípadu, ktoré by vylučovali protiprávnosť konania obžalovaného v zmysle § 24 Trestného zákona o krajnej núdzi. Nebezpečenstvo (odstavenie vozidla v ľavotočivej zákrute s plnou čiarou) sa dalo odvrátiť aj iným spôsobom, najmä, ak „zrazu“ zostalo zle družke obžalovaného (dovtedy vodičke motorového vozidla), bolo potrebné použiť výstražnú svetelnú signalizáciu, ktorá sa má používať v mimoriadnych situáciách (napr. pri stáť, kedy hrozí nebezpečenstvo kolízie) a obžalovaný, ako spolujazdec, mal po dodržaní bezpečnostných opatrení (nasadenie reflexnej vesty), na zabezpečenie plynulosti cestnej premávky, umiestniť výstražný trojuholník za motorové vozidlo, a preto tvrdenie obžalovaného, že musel odšoférovať vozidlo na miesto ktoré považoval za bezpečné (až 1,5 km) vzhľadom na to, že družka nebola schopná jazdiť, odvolací súd považoval za účelové.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov súd prvého stupňa uznajúc napadnutým rozsudkom obžalovaného vinným zo spáchania už z vyššie označeného trestného činu, vykonaným dôkazom opodstatnene a aj zákonu zodpovedajúcim spôsobom, pri určení druhu trestu, jeho výmery a účelu, uviedol všetky relevantné skutočnosti a úvahy, ktorými sa v tomto smere spravoval, u obžalovaného prihliadol na všetky kritériá ustanovené v § 34 odsek 1, odsek 2, odsek 3, odsek 4 Trestného zákona a správne mu uložil peňažný trest s prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti a okolnosti uvedené v § 34 odsek 4 Trestného zákona. Súd prvého stupňa tiež správne aplikoval ustanovenia § 38 odsek 2 Trestného zákona a trest, ktorý uložil obžalovanému je trestnom zákonným a primeraným v rámci zákonnej trestnej sadzby uvedenej v § 348 odsek 1 Trestného zákona (až na dva roky), uložený na samej spodnej hranici trestnej sadzby.

Keďže sa odvolací súd aj s týmito súdom prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 odsek 1 Trestného poriadku stotožňuje, na ne predovšetkým poukazuje s tým, že obžalovanému napadnutým rozsudkom uložený trest tak pokiaľ ide o jeho druh (peňažný trest), ako aj jeho výmera - 180 eur s náhradným trestom odňatia slobody vo výmere 2 mesiace, ale hlavne i nevyhnutné uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 2 roky, možno podľa názoru odvolacieho súdu považovať za primeraný spôsobu spáchania činu, jeho následku, zavineniu obžalovaného, nezisteným poľahčujúcim ani priťažujúcim okolnostiam, osobe obžalovaného, jeho pomerom a možnosťami nápravy (§ 34 odsek 4 Trestného zákona) a následne tiež za spôsobilý na dosiahnutie účelu trestu, a to tak v oblasti individuálnej, ako aj v oblasti generálnej prevencie (§ 34 odsek 1 Trestného zákona).

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Keďže odvolací súd nezistil žiadne také zákonné dôvody uvedené v ustanovení § 321 odsek 1 písmeno a/ až písmeno e/ Trestného poriadku, ktoré by odôvodňovali akúkoľvek zmenu výroku o treste odvolaním obžalovaného napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa v jeho prospech, odvolanie ním podané podľa § 319 Trestného poriadku zamietol, zistiť, že nie je dôvodné.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok (§ 185 odsek 2 veta druhá Trestného poriadku).